

Передплата

«РУСЛАНА» вилосить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 30 кор.
в пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
а місяць . . . 1.70 кор.

За границею:

цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків

Поодинокі числа по 10 сот.

РУСЛАНА

«Виреш ми очі і душу ми виреш; а не возьмеш милої і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня
крім неділь і руских свят
о 5^{1/2} год. пополудні.

Редакція, адміністрація і
експедиція «Руслана» під
ч. 1. п. Дембровського (Хорун-
щини). Експедиція місцева
в Агенції Соколовського в
пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише
напередні застережені.—

Рекламації неопечатані
вільні від порта. — Оголо-
шеня звичайні приймають
ся по ціні 20 с. від стріч-
ки, а в «Надсіланім» 40 с.
від стрічки. Подяки і при-
ватні донесеня по 30 сот.
від стрічки.

Виправдуваня Директора Борковського.

(Δ) Передвчера виказали ми, що директор Борковський (бувний редактор «Діла») в своїй предовгій статі п. з. «В обороні народної карности і чести» не доказав зовсім, що народну честь і карність нарушено тим, що оголошено кандидатуру п. О. Л. Барвіньського письменною відозвою підписаною пп. Т. Заячківским, проф. Верхратским, Грушкевичом і Студинським, пралатом Е. Билинським і конс. сов. о. Е. Гузаром та нотаром Вол. Левіцким так до делегатів деканальних на адресу деканів, як і через секретаря Сокальського комітету д-ра Перфецького до Народного Комітету. Окрім того радник в. суду кр. п. Тит Заячківський лично був у голови Нар. Комітету д-ра Левіцького і устно повторив се зголошене. У відозві згаданій було зазначено, що п. О. Л. Барвіньський об'язує ся до солідарности і ступеня до Руского клубу на случай вибору а п. радник Заячківський пояснив ще раз д-рови Левіцькому, що та кандидатура е кан. дидатурою меншостина округ Сокаль-Броди-Зборів. Се мабуть повинно би стати достаточним доказом, що тим способом ані народної карности ані чести не нарушує ся, наколи висуває ся кандидатуру на мандат, котрий Нар. Комітет лишив отвертим, незаміщеним і що до котрого піддає ся рішенню, Нар. Комітету, чи схоче сю кандидатуру поручити або ні. Але чи способом, який подає «Діло» п. Барвіньському, щоби поборив москвофільського і польського кандидата, Нар. Комітет помагає п. Барвіньському, се річ ясна!

Дир. Борковський виправдує редакцію задля статі «Самозванці» і запевняє, що в ній «не зачеплено заслуг Барвіньського, не дорікано єму давними похибками, не змальовано єго ніяким «небувалим доси способом» ворого руского народу ітд. Як зачуваємо, і поміж найближшими прихильниками викликала згадана стаття «Діла» велике невдоволенє, що таким способом, справді нечуваним доси, наступає ся щирогом і довголітнього народного труженника. Але що не лише тут так думають і так оцінюють згадану статтю «Діла»; дозволимо собі навести переданий нам лист визначного українського письменника проф. Богдана Лепкого, котрий хоч стоїть подалеки і осторонь від сеї національно-полі-

тичної боротьби, яка кипить в нашім краю, всеж таки слідить бачно за всіма подіями нашого життя. Ось дословна основа сего листу:

Краків, дня 20. цвітня 1907

Високоповажаний Пане Раднику

Ласкавий Добродію!

З щирим жалем прочитав я в «Ділі» напасти на П. Радника за єго самостійну кандидатуру на посла до державної ради.

Хоть від політики держу ся здалека, але від кільканадцятьох літ пильно стежу за нашим народним розвитком і поступом і признати мушу, що в рядах наших національних сподвижників заняли П. Радник своїм знанєм, досвідом і невтомною працею місце що найчільнійше, з котрого, дасть Бог, ніяка злоба, зависть, ані охота дешевого, легкого розголосу струнути єго не потрафить.

Можна не годити ся з тактикою П. Радника, можна оспорювати єго погляди в поодиноких питаннях соціальних та політичних, але треба бути сліпим або безсовісним, щоби заперечувати ті величезні заслуги і тоті трівки здобутки, які П. Радник для справи народної взагалі положили.

Тим дивнійше і тим прикрійше читати се, що останніми часами писав на П. Радника наш національний орган.

Не маючи спромоги прилучити ся до якогось ширшого та голоснійшого протесту, а йдучи за потребою серця і голосом правди, пишу отсей лист, висказуючи П. Радникови ще раз свій глибокий поклін за єго дотеперішню неоцінену діяльність та прохаючи, щоби П. Радник хвилими необачними висказами не зражували ся та з нашого народного заборона в так важну добу як нинішня не уступали.

Нетерпиво жду тої хвилі, коли вся Русь-Україна зрозуміє і повірить, що де нема правди, там і волі бути не може!

Кланяюсь з найглибшим поважанєм

Богдан Лепкий.

Чей тепер і директор Борковський признає, що така напаслива стаття не дасть ся нічим оправдати.

В кульоарах думи.

Петербурский кореспондент «Ради» д. В. Піснячевський в своїх образах з кульоарів російської думи, подав між иншим ось яку цікаву картину про польських та українських послів:

В другім кутку зібралась «невеличка але честна компанія» із польского кола. Співробітник октябристского «Слова» умовляє їх обмежитись тільки широким самоурядованєм. Головний мотив той, що Білорусія і Західна Україна, лишившись без автономії, зразу же відібють ся від великої Польщі. Треба помаленьку їх приборкати. А для сего не треба ставити великої різниці між корінною Польщею і некорінною. І в співробітника і в Поляків є задні думки. Через се Поляки довго міркують. Потім згоджують ся з октябристом. І радять ся, як би на днях прибрати до рук «малороссов і бѣлороссов».

Гай, гай панове! „Дурний вас піп хрестив...“ Ізза „великой, единой и недѣлимой Польщи“ вони готові поступитись навіть власним божком — автономією. Не даром приказка каже — „за двома зайцями погониш ся, ні одного не спіймаєш...“ Вельможні панове біжать аж за трома: — капіталізмом, автономією і польонізацією... „Будем пошмотріть“, як кажуть Німці, що з того вийде!

Далі зібрались подоляни. Їх закидають з Поділя листами. Одні просять поради, чи купувати паньську землю, чи ні? Другі не знають, чи приставати до чорної сотні, чи „дати їй коліном...“ чи ранійш випити „істинно-руський“ могорич, а потім „коліном...“ Найбільше жалю завдають чиншевики. Їм і до думи немає ніякого діла. У них одна біда — „пани заграбили землю, хай повертають, бо наші діди-прадіди її потом і кровію поливали“...

Ось молодий, жвавий Рогожа з купкою листів. Два приятелі — один грамотний, а другий ні — благословлять єго „руками і ногами“ на бій з бюрократією!

Чистою українською мовою з глухого містечка зпід Каменця пишуть вони своєму оборонцеві:

«Не сні, друже, бо сонних, темних і глухих ще є багато і без нас! Бодрствуй і пий гірку чашу до дна! Хай солідку пють Пуришкевичі, Крушевани, Крупеньські, Сінадіни та инші «істинно рускіє» — то їм тільки треба. Такий вже бачиш сьвіт, що паршиву скотину продаючи, треба завсігди багато хвалити і показувати, що вона ніби чиста і гарна.

Учись брате-орле і підтримуй своє товариство. Гірко, що багато з нас темного брата туди попало. Але якось то буде. Вивезе наша сіра, як не головою, то хвостом, аби дружна була та любила ся. Кланяємось вашим трудовикам, ша-

Політичні вісти.

нуємо чепуристий центр і дивуємось лівакам. Славні, чесні, розумні і завзяті хлопці вони, та тільки гірко, що не враз тягнуть і мішають одні другим на втіху «инстинныхъ» в добрім ділі, якого всі однаково добивають ся.

Нехай над тобою буде благословенство Богдана, Мазеци, Дорошенка, Палія, Залізняка, нашого сосіди Наливайка та інших. Нехай покрийть тебе від всякої халепи, одностайно і твоїх товаришів і отсіх чесних депутатів тині всіх інших преславних, підборканих за волю, за землю і правду родичів. Амінь.

Рогожа читає дружне посланіє землякам і теплом рідної хати віє з сторінок сірого паперу, списаного незвичною до пера рукою.

«Не бійтесь розгону! Добивайтесь землі, волі, амністії тим, що пострадали за правду, і скасування смертної кари! Не ввесь же народ — барани та паламарі! Закінчують селяни другого листа. І знов електрична іскра енергії пробігає по гурткові.

Підбігає Василь Хвіст. Він нервуеть ся вже треті збори. Ніяк не дочекаєть ся своєї черги в аграрних дебатах. Єму теж листи шлють десятками на день.

А диви, брат! Що тут мені нашкробали!

Радісно, як мала дитина, сьміє ся Хвіст і дає мені заязлений, каракулями списаний папірець. З темного чернигівського болота витають думу. І могутний голос, як дзвін призивний, долинув і в сосницькі нетри. Селяни повірили в силу думи. Вони тепер вже гукають, що їх представники поїхали „не хлопотать“ перед царем, не розказувать єму про нужду і горе народне. А поїхали боротись за народ. Вони вже зрозуміли, що без їх піддержки 500 чоловік і хоч членів думи, нічого не зробить.

І ось вони „ламають голови, що робить, щоб поки і другу думу не розігнали?“

З промови Кутлера вони вичитали, що простий народ пропиває більш пів мільярда грошей, що дохід з горівки дає найбільшу часть доходів державних. І вони зрозуміли те, чого не могла їм втолкувать перша дума і виборча відозва. Зрозуміли, що державна монополія на горівку може стати острою зброєю в боротьбі з старим правительством.

І приговором пять сіл постановили не пить горівки один рік від 25. марця сего року до 25. марця 1908 року. Навіть самі забиті, самі миршаві в селі мужички погодились на такій постанові:

— Горілку силою пить не примусять і грабити за се не будуть!... міркують селян. Акцизні чиновники, сідельці, контрольори носи поспускали. А селяни радіють. І про радість свою пишуть послови своєму!

— Нарід прозріває! — каже Хвіст. Ех! колиб швидше! Показалиб ми їм, де раки зимують!

А й справді народ розбирає ся! — думаю і я. Бог, на поміч мученикови!

На посліднім засіданні угорського сойму збув ся цікавий епізод, який з одної сторони свідчить про малярський екстермінаційний шовінізм, а з другої є немов грізним „memento“, що здвигне на на кривді і гнеті малярська велич не довго зможе удержати ся. Підчас дальшої подрібної дискусії над шкільним законом внесено численні поправки, а міністер просьвіти гр. Аппоній заявив ся против всіх поправок, з виїмком одної, жадаючої, аби в школах з немалярським язиком викладовим всі ті діти побирали науку в малярським язичі, котрих родичі або опікуни будуть того домагати ся. Бесідник висказав пересьвідченє, що за кілька літ при помочи родичів і опікунів дітий будуть винищені на Угорщині всі непатриотичні школи, або иншими словами: всі немалярські школи будуть змаляризовані. В голосованню прийнято всі параграфи закону, а відкинено всі поправки, з виїмком одної вже наведеної, на котру згодив ся гр. Аппоній. Відкинено також поправку посла Бозокіого, котрий домагав ся, аби у всіх школах народних на Угорщині заведено малярський язик яко викладовий, а лише щоби в першій і другій класі, о скілько діти не уміють по малярськи, вільно було уживати рідного язика. Внаслідок відкинення тої поправки пос. Бозокій виступив з партії незалежності і з коаліції, авлісті повідомляючим про своє виступленє міністра Кошута заявив, що національне питання на Угорщині є для угорської держави більше небезпечне як спільність Угорщини з Австрією.

Бандитизм в більших містах російської Польщі не уступає. Особливо сильно виступає в Лодзі, де переродив ся в кроваву вендетту межи народовими демократами, а соціалістами. На вір чорних сотень всеполяки з бровнінгом в руках розправляють ся зі своїми противниками і хотій закидувано з польської сторони Бернзонови, що він з воздуха схопив вістку, немов би польські послы в Петербурзі за уділенє Польщі автономії піднимались до тижня викорінити з неї всяку революцію „до нащадку“, — то факти потверджують правду тих слів. Убийства в Лодзі не проявляють ся спорадично, ані не впливають з чисто особистих мотивів, але ідуть пляново з лона вшепольської організації, як про се можна пересьвідчити ся з їх варшавського органу „Gazet-i polsk-oj“, котра ось як пише про сі події. Від 6. с. м. народовці, вооружені на ново, станули до борби, в якій вже дотепер упало кількадесять осіб. Пімста була страшна для соціалістів, до минулої суботи упало їх три рази більше, чим народовців. Борба до тепер не устала і певно не скоро настане кровавий обрахунок. Люди, що знають місцеві відносини, тратять надію, щоби удало ся здержати надходячу бурю. Противно заходить обава (!), щоби день 1. мая, який соціалісти хотять обходити торжественно, не довів до масової борби. Усталює ся в опінії страшне пересьвідченє, що нема способу перер-

вати ті борби, або бодай довести до хвилевого завішення оружя. Тут одні або другі мусять побідити (!) і накинати поконаним свою волю (!). В Лодзі нема місця на ідиллі згідного пожиття (!) сторонництва, нема властиво місця на сторонництва. Там є борба народового інстинкту (!) з революційною анархією і ся борба, відрочувана до тепер, мусить остаточно звести ся. А в існуючих умовах не можна манити себе, щоби могла прийняти инші форми (!) чим сі, в яких она веде ся, — є се виразна санкція братоубийчої борби револьвером і бомбою під фірмою: контрреволюції.

Німецьке правительство в Прусах не втаває в своїй антипольській політиці, хотій подекуди она стрічає ся з опозицією і серед самих Німців.

На посліднім засіданні пруского сойму пос. Прашма з центра заявив ся против колонізаційної політики в Познанщині і західних Прусах. Міністер Арнім заявив, що пруске правительство мусіло розпочаги противпольську політику, видячи, що довголітні заходи, зробити поляків добрими німецькими горожанами, полишились безуспішними. З огляду на те правительство не заверне з дороги, на яку тепер ступило. Вільноконсерватисти поставили внесенє, в котрім жадають: 1) удержання в Познанщині і в західних Прусах німецької земельної власности в німецьких руках, 2) с льнійшого, чим до тепер, переведення колонізації, 3) управильнення організації колонізаційних властей.

Парцеляційний банк в р. 1906.

Парцеляційний банк видав справозданє за оборотовий рік 1906, в яким в прирівнанню до попередного 1905 року розпродано о 2.174 моргів землі більше, с. є 5.542 моргів за лучну суму 3,993 792 К. Пересічна ціна морга виносила 720 К, а понеже кошти адміністрації банку, відсотки від чужих капіталів і зиск банку виносять 401.506 К, тому пересічно інтервенція банку коштувала кожного парцелянта, не числячи стемплів, нотаря і належитостей від пересесеня, по 72 К від морга.

Розпарцельовані маєтки лежать в різних повітах так східної, як і західної Галичини. Найвисша ціна морга виносила в Кожухові, стрижівського повіту, бо нераз по 1.600 К за морг; в Гижім, ряшівського повіту по 1.400 К, в Свилчи тогож повіту по 1.300 К; найнижші ціни виносили по 120 К за морг в Чертежи, жидачівського повіту; в Луках коросненського повіту плачено по 200 К за морг. Найбільше спродано ґрунтів в просторі по 2 морги, бо 1.444 парцелянтам; ґрунтів в просторі 10—25 моргів спродано заледви 47 парцелянтам. Парцелянти платили пересічно 70% ціни купна готівкою, а банк виробив їм 146 ґіпотечних позичок.

Провізія банку виносила в р. 1906 151.509 К, а банк оперував векселевим кредитом високости 2,676 795 К. Чистий

зиск банку виносить 100.786 К, з чого виплачує 8% дивиденду! На культуральні цілі видано в р. 1906 квоту 6.000 К. Членів убуло банкови в минулім році 42.

Польські дневники, які раді би парцеляційному банкови накинати ролю прускої кольонізаційної комісії, відзивають ся з прикусом про се справозданє, що оно не виказує, де і які маєтки стали розпарцельовані, як також кому, щоби можна вести контролю під зглядом „народовим“ над діяльністю банку...

НОВИНКИ

— **Календар.** В пятницу: руско-кат.: Артемона; римо-кат.: Клита і Маркила. — В суботу: руско-кат.: Мартина; римо-кат.: Перегрина.

— **Радник Ол. Барвінський** виїхав в справах родинних на пару днів до Праги.

— **Концерт львівського „Сокола“** з добірною програмою відбуде ся в неділю дня 28. с. м. о 6. год. вечером в гімнастичній салі при ул. Рускій ч. 20. Білети по цінах звичайних продає від пняі „Сокольскій Базар“.

— **Руский язык урядовий** ухвалили завести у себе дальше отсі громади: Єрмаківка (пов. Борщів 36), Слобода долиньська і Тростянець (пов. Долина 22), Лозівка і Ободівка (пов. Збараж 35), Закомарь (пов. Золочів 26), Гирова (пов. Коросно 9), Воля блажівська і Звір (пов. Самбір 39), Братин і Печигори (пов. Сокаль 52), Семушова (пов. Сянок 38), Голецько долішне (пов. Ст. Самбір 11), Ісаї (пов. Турка 34), Біла (пов. Чортків 14). (В скобках при назвах повітів подано число сіл в дотичнім повіті, які доси завели руске урядованє). Разом доси зголошено таких громад 1341.

— **Амат. представленє в Стрию.** Амат. кружок „Міщанської Бесіда“ відіграє в неділю 28. с. м. в салі „Нар. Дому“ 5-актову драму Карпенка Карого „Безталанна“. Ціни місць: I-р. крісло 1-40 К, II-р. 1 К, III-р. 80 с, партер 50 с, галерія 30 с. Початок о 8. год. Білети продає скорше „Нар. Торговля“.

— **Імянини заслуженого патриота на селі.** Село Михайлівка в борщівскім повіті є одним з найліпше зорганізованих і освідомлених під зглядом національним, завдяки щирій і неутимимій праці оо. Василян, які там мають свій монастир. В Читальні „Просьвіти“ і в пож. „Сколі“ гуртує ся майже вся молодіж. При церковних чи народних святках Соколки виступають в народних сьвятках козацькими шапками, а Соколи в сокольских мундурах, що по селах є небувале. Християньска крамниця заложена оо. Василянми, дуже добре розвиває ся. Тепер буде ся величавий дім читальняний, де буде сая на представлення і т. д. Се все завдячують Михайлівчани оо. Василян, а передовім бувшому там ігуменуви а теперішньому єпископови Преосв. о. Ортиньскому і єго наслідникови Впр. о. Веняминови Муциковскому. Дня 14. с. м. в день імянини о. Муциковского урядили члени Читальні і „Сокола“ вечерок в єго честь і запросили достойного солєнізанта і инших оо. Василян та сьвященників з сусідних сіл. Вечерок був дуже старанно приготований і вицав прегарно. На вступі виступив міш. хор сокольскій і відспівав „Веселий день“ дуже удачно, почім Петронеля Урбановска в гарних словах пожелала від членів обох Товариств достойному солєнізантові в день єго імянини, дякуючи єму за понесені труди коло просьвіти їх членів. Тут відспівав хор многолітствіє Боршняньского. Никола Сухий адорозий козарлюга зі зрозумінем і чутєм віддеклямував „Тарасову ніч“ Шевченка. І знов хор відспівав „Пробудилась Русь“ Ес диг. „Люби брате свій край рідний“ Іл. Грабовича віддеклямувала дівчинка Михайліна Томчук. На естраду виходить маленька Фрузя Стадничук та при флеті гарно відспівала сольо Січиньского „Стоїть гора“. Василь

Гуцуляк віддеклямував „По Дністрі“ Іл. Грабовича, почім хор відспівав „Ой летіла горлиця“. Михайліна Блажко удачно віддеклямувала вершик „Рідна мова“ а дальше Петронеля Урбановска відспівала сольо Купчиньского „У садочку“. Стефко Маркевич в сокольскім мундурі віддеклямував „Молитву за Русь“ а хор відспівав „Послухай глас“ Лавровского. Корнило Маркевич віддеклямував вірш „Зорі засяли“ уложений удачно в честь солєнізанта, почім зараз хор відспівав „Ще не вмерла“. Вечерок закінчезо псалмом Боршняньского „Виджу Тя“. Гості як і численно зібране селяньство з одушевленєм оплескували всі продукції. Оо. Василян в Михайлівці належить ся глибоке признанє за їх працю около просьвіти селян.

— **Наданє презенти.** Намісництво надало презенту на гр.-кат. парохію цісарского наданя в Тарнаві о. Максимови Зятикови, дотеперішньому парохіви в Миротині.

— **Переносенє.** Намісник переніс повітовогo секретаря Олексея Романика зі Львова до Рогатина, а комісаря поліції Миколу Ленкавского з Перемишля до Львова, і концепіста поліції Павла Найбека зі Львова до Перемишля.

— **Вибір президента м. Львова** відбуде ся, як звісно, на вишнім вечернім засіданю міської ради. На вчерашнім довірочнім засіданю було пробне голосованє, при яким на 78 голосуючих дістав дотеперішній I віцепрезидент др. Рutowский 27 голосів, II віцепрезидент Цюхціньскій 22 гол., по I гол. дістали радні Мєвр, Рідль і Фрідріх, а 26 карток віддано чистих. Потім розвинула ся дискусія над кваліфікацією кандидатів, якої вислідом були окремі наради клубів, що тривали три чверти години, в ціля порозуміня. По нарадах клуби лівиці і центра оновістали, що будуть піддержувати кандидатуру д-ра Рutowского, а міщаньскій клубі буде голосувати на п. Цюхціньского. А що оба перші клуби числять разом 32 голоси, а міщаньскій 40, то вибір президента буде залежати від того, куди прихиять ся радні, які не належать до ніякого клубу. Аби бути вибраним, треба дістати 51 голосів. Міщаньскій клуб обчислює, що п. Цюхціньскій дістане 54 до 56 голосів.

— **Палестина-Австралія.** Жидівске племя не може найти собі місця нз сьвітї, деби могло заложити собі свою нову вітчизну. В Росії і Ромуїї стало жидам за горячо, в Галичині за тісно, в инших європейских краях нема дурних „гоїв“, до Палестини не можна вертати, в Уганді в Африці нема інтересу, в аргентиньских кольоніях треба доробляти ся хліба в потї чола до півн. Америки нерадо жидів пускають, тому провідники жидів з Льовдона оглядають ся за догідним місцем на поселенє жидів. Такий край винайдено в західній Австралії з простором около міліона акрів землі. Тепер старає ся жидівска організація о дозвіл англійско-австральского правительства на кольонізацію тої землі жидами. Звідтам було би жидам близько до Індій і Хін, де би могли вести торговлю.

— **Москвофільскі кандидатури.** „Русская Рада“ затвердила на засіданю 23. с. м. отсі польскі кандидатури з сільских виборчих округах: ч. 48. Санч-Ст. Санч ітд. о. Г. Гнатшак з Крилиць, заст. о. Теоф. Качмарчик з Білцаревої; ч. 49. Горлиці-Ясло ітд. Андр. Цісляк з Уєтя рускої, заст. Григ. Галь з Лося; ч. 51. Сянок-Ліско ітд. Волод. Курилович з Риманова, заст. о. Ром. Чайковский з Тернави гор.; ч. 53. Самбір-Рудки ітд. др. Ник. Антоневиц зі Львова, заст. о. Вас. Скобельскій з Прус; ч. 54. Ст. Самбір-Турка-Дрогобич ітд. др. Йос. Крушиньскій з Перемишля, заст. др. Юл. Сьокало з Дрогобича; ч. 55. Долина-Калуш ітд. др. Вол. Дудикевич з Коломиї, заст. Вас. Дорожиньскій з Калуша; ч. 56. Печеніжин-Коломия-Косів ітд. др. Вол. Дудикевич з Коломиї, заст. др. Йос. Гавчаковский з Отинї; ч. 57. Стрий-Жидачів-Бібрка ітд. о. Вас. Давидж зі Львова, заст. др. Вол. Дудикевич з Коломиї; ч. 59. Товмач-Станиславів ітд. др. Лев Алексєвич зі Станиславова, заст. о. Ник. Винницький з Га-

лича; ч. 60. Бучач-Підгайці ітд. Онуф. Геців з Бучача, заст. Йос. Вило з Бурканова; ч. 61. Перемишль-Мостиска ітд. Юл. Несторович з Перемишля, заст. Ілія Батицкий з Болестраиич; ч. 62. Рава р.-Жовка-Яворів ітд. др. Мих. Король з Жовкви, заст. о. Іван Головка з Яжева нов.; ч. 63. Золочів-Камінка ітд. др. Ник. Глібовицкий з Золочева, заст. Гавр. Мулькевич з Камінки ст.; ч. 64. Львів-Городок ітд. Конст. Павликов з Винник, заст. Теод. Максимович з Речичав; ч. 65. Сокаль-Броди ітд. др. Дм. Марків зі Львова, заст. Процик з Присовець; ч. 66. Бережани-Рогатин ітд. др. Вол. Дудикевич з Коломиї, заст. Прок. Гренджала з Мельничі; ч. 67. Ярослав-Цішанів ітд. др. Ів. Гринеveckий з Дикова стар.; заст. Онуф. Воркун з Лазів; ч. 68. Тернопіль-Збараж ітд. Стеф. Кульматицкий з Городища-заст. о. Алекс. Мироновиц з Березович вел.; ч. 69. Теревовля-Чортків ітд. о. Дион. Билиньскій з Заліся, заст. др. Ор. Литвинович з Теревовлі. — В сей спосіб наші народні кандидатури майже у всіх округах загрожені страшною кацапскою киринею. Тому потреба як найбільшої солідарности наших народних сил, щоби зберечи нашу народну справу від страшних, хотия тепер ще необчислимих наслідків

— **Репертуар руского театру в Перемишлі.** (Сала „Народного Дому“. Початок 7½ вечер. Білети продає „Народна Торговля“).

В суботу дня 27. с. м. „Галька“ опера в 4 діях С. Монюшка. Музика війскова 77 п. п. Ціни місць підвиснені.

В неділю 28. с. м. „Ой не ходи Грицю“ народна штука зі спів. і танцями в 5 діях Старицкого.

— **Репертуар міського театру у Львові.**

Нині в четвер „Весела вдовичка“ оперетка в 6 діях Леона і Штайна.

В пятницу „Обожатель музики“ Кронієра; „Силач“ Пляжківної і „Королевич Ящур“ Рачиньского.

Поправки ошибок. В фейлетоні „Наша наукова полемика“ в 82. ч. „Русл.“ має бути: зам. „Ляного“ м. б. „Лянзого“; в ч. 83 зам. „najważniejszych tematów“ м. б. „najtrudniejszych t.“; зам. „w naszych czasach“ м. б. „w powstych cz.“; зам. „осудки“ м. б. „оцінки“; — в ч. 84 „Русл.“ зам. „певно др. Шурат“ м. б. „певно не др. Ш.“; в 1806. м. б. 1906; „tworczywa“ м. б. „tworzywa“; з „układu“ м. б. „układu i wykładu“; з „korzystac“ м. б. „korzystanie“; з „фильософа“ м. б. „фильолога“; з „критизму“ м. б. „критицизму“.

Телеграми

з дня 25. цьвітня 1907.

Прага. Цісар звидів вчера чеський музей при ул. св. Вячеслава, де привитали монарха президент музею Гаррах і президент чеської академії красних штук Глявка. Цісар відповів по чеськи і по німецьки, почім через півтора години оглядав музейні предмети.

Відень. W. Allg. Ztg. доносить з Рагузи, що в Чорногорі вибухла справдішна революція. Люди з одної партії безпощадно мордують людей з противної партії.

Будапешт. Дня 8. червня с. р. буде цісар Франц Йосиф обходити 40-літний ювілей коронації на угорского короля. Той день переведе монарх в Будапешті.

Відень. З Царгорода доносять, що турецкий султан тежко занедужав.

Триест. Міністер торговлі др. Форшт прибув сюди, витаний на двірці намісником і бурмістром. Перед полуднем приймив міністер бурмістра на аудієнції, на котрій обговорювано справу скорої будови складів, портів роботи і инші. Відтак приймив міністер пре-зидию торговельно-промислової палати.

Париж. Король Леопольд бельгійскій, котрий мав дня 20. с. м. прибути до Парижа, аби відвідати президента републики, відложив свої відвідини на кілька днів. Причиною подорожи єго до Парижа є — як кажуть добре освідомлені круги — намір короля Леопольда відпродати Франції державу Конго.

Товариство Взаємних Обезпечень в Кракові.

Вказ найнищих цін

до яких землероди в 1907 р можуть бути обезпечені від граду.

Рід землеродів

		В судових повітах Галичини і Буковини.		
		А	Б.	В.
		Андрихів, Валгород, Ваяла, Беч, Бохня, Бжеско, Бжостек, Бжозів, Буковско, Хжанів, Ценжковичі, Чорний Дунаєць, Домброва, Дембиця, Добчиці, Дукля, Дивів, Фриштак, Глогів, Горлиці, Грибів, Ясло, Явожно, Йорданів, Кальварія, Кенти, Кольбушова, Краків, Кросцяно, Кросно, Кшешовичі, Лежайск, Ліманова, Лско, Лшки, Лютовиска, Лавьдуть, Маки, Мелец, Милівка, Мілана долина, Мушина, Мислиничі, Неполющці, Ніско, Новий Санч, Новий Торг, Осьвенім, Пільано, Підгуже, Переворск, Радлів, Радомисль, Рочаці, Розвадів, Риманів, Ришів, Сянок, Славина, Соколів, Старий Санч, Стрижів, Суха, Тарнобжег, Тарнів, Тухів, Тичин, Улянів, Устрики, Вадовшич, Велічка, Віснич, Войнич, Заклічин, Жабно, Затор, Жмгород, Живець.	Белз, Бірча, Бірка, Богородчани, Болехів, Болшійці, Бориня, Бурштин, Буск, Ходорів, Цішанів, Делятин, Добромилі, Далива, Дрогобиш, Дубецько, Глинин, Городок, Гвоздець, Галич, Яблонів, Янів, Ярослав, Яворів, Калущ, Камінка, Комарно, Коломия, Косів, Краковець, Куликів, Кути, Любачів, Львів, Лука, Медичин, Миколаїв, Мостиска, Мости вел., Надвірна, Немирів, Нижавковичі, Отинія, Підбуж, Вечейжин, Прухнік, Перемишль, Перемишляни, Рава р., Радимно, Радехів, Рожнятів, Рогатин, Рудки, Самбір, Сіява, Судова Вишня, Сколе, Сокаль, Солотвиня, Станіславів, Старий Самбір, Стара сіль, Стрий, Цирець, Товмач, Турка, Тисьмениця, Угнів, Вивірки, Войшлів, Заболотів, Жабє, Жовква, Журавно, Жидачів.	Борщів, Броди, Бережани, Бучач, Будзанів, Чортків, Городенка, Гризмлів, Гусятин, Кошичинці, Козова, Лопатин, Мельниця, Микозинці, Монастирська, Нове село, Обертин, Олесько, Підгайці, Підволочиска, Золотий Потік, Скалат, Снятин, Тернопіль, Тербовля, Товсте, Вишнівчик, Залізці, Заліщики, Збарж, Зборів, Золочів.
		Буковина. Боян, Чернівці, Дорна, Ватра, Гурагумора, Кімполонг, Кіцмань, Путіля, Радівці, Садагура, Селетин, Серет, Солька, Станіці, Сторожинець, Учава, Вашківці над Черемошом, Вижиця, Заствана.		

Поз.		поз.	корон за 100 кг.	поз.	корон за 100 кг.	поз.	К за 100 кг.
1	Жито озиме	1	13—	1	12—	1	12—
2	Жито яре	2	12—	2	11—	2	11—
3	Пшениця озима	3	17—	3	16—	3	16—
4	Пшениця яра	4	16—	4	15—	4	15—
5	Ячмінь	5	14—	5	13—	5	12—
6	Оркш	6	14—	6	13—	6	12—
7	Овес	7	15—	7	14—	7	13—
8	Гречка (Татарка)	8	14—	8	13—	8	13—
9	Кукуруза	9	12—	9	12—	9	11—
10	Просо	10	12—	10	11—	10	10—
11	Горох звичайний (білий і зелений)	11	17—	11	16—	11	15—
12	Горох (Вікторія) і Велигорох зелен.	12	22—	12	21—	12	20—
13	Біб	13	14—	13	13—	13	12—
14	Бобик	14	13—	14	12—	14	11—
15	Фасоля звичайна	15	18—	15	17—	15	16—
16	Сочевиця звичайна	16	16—	16	15—	16	14—
17	Ленча	17	14—	17	14—	17	13—
18	Лубінь	18	11—	18	10—	18	10—
19	Тимотка	19	45—	19	43—	19	41—
20	Конюшина червона	20	135—	20	130—	20	125—
21	Конюшина шведска	21	135—	21	130—	21	125—
22	Конюшина біла	22	125—	22	120—	22	115—
23	Ріпак зимовий	23	25—	23	23—	23	21—
24	Ріпак літній	24	22—	24	20—	24	18—
25	Льнянка (Льниця, Ржий)	25	17—	25	16—	25	15—
26	Конопне волокно	26	40—	26	40—	26	38—
27	Насінє конопне	27	18—	27	17—	27	16—
28	Лен волокно	28	48—	28	46—	28	44—
29	Насінє льну	29	25—	29	23—	29	21—
30	Мак	30	52—	30	50—	30	48—
31	Аниж російський	31	44—	31	42—	31	40—
32	Аниж плоский	32	48—	32	46—	32	44—
33	Бульба	33	2:50	33	2:50	33	2—
34	Хміль за 50 нільоґр.	34	150—	34	145—	34	145—
35	Лоза кошкарска 1 літ. з морґа	35	100—	35	80—	35	75—
36	Лоза кошкарска 2-літ. в морґа	36	120—	36	100—	36	90—
37	Конюшина червона на пашу (плід з од-ного морґа покосу)	37	100—	37	85—	37	75—
38	Тютюн з морґа	38	—	38	300—	38	300—

Солома в відношеню до вартости зерна буде числити ся мінімально:

	В судових повітах означених буквою А.	В судових повітах означених буквою Б.	В судових повітах означених буквою В.
з пшениці, жита, ячменю, вівса і струкових землеродів	в $\frac{1}{8}$ части вартости зерна	в $\frac{1}{8}$ части вартости зерна	в $\frac{1}{10}$ части вартости зерна
з гречки	$\frac{1}{10}$ "	$\frac{1}{10}$ "	$\frac{1}{10}$ "

При льні буде числитись завжди $\frac{1}{3}$ обезпеченої вартости на сім'я, а $\frac{2}{3}$ на личко.
" коноплях " " " " " " " "

Хміль і цукрові бураки можна обезпечувати по ціні законтракованій, евентуально по потрученю коштів доставки, если законтраковано іосо фабрика.

Кукурудзу буде приймати ся до обезпеченя з вилученєм бадила і лисця с. є лише зерно без підвишеня задатку.